

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	V/1649-0/2016
Érkezett:	2016 SZEPT 29.
Példány:	4
Melléklet:	2+12 db
Kezelőiroda:	1

Ráckevei Járásbíróság útján

Ráckeve,
Kossuth Lajos ut. 25.
2300

2016 SZEPT 21

Érk. módja: postán / gyűjtőládába /
személyesen / faxon / e-mailen

Alkotmánybíróság részére

Ügyszám: T. 22171/2016/12

Kovács István

felperes

alkotmányjogi panasz indítványa

alperes

ellen végrehajtás megszüntetése tárgyában a
Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. számú
határozatával szemben

Beadva 4 példányban

[REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kovács István Attila (lakóhely [REDACTED] csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [REDACTED] útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §. és az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Indítványozó az Abtv. 27.§ alapján kéri, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. számú határozat alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és a bírói döntést semmisítse meg, tekintettel arra, hogy a döntés az indítványozó Alaptörvény XIII. cikk (1), XXVIII. cikk (1), XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt jogait, nevezetesen a tulajdonhoz való jogát, a tisztességes eljáráshoz való jogát, továbbá a törvény előtti egyenlőség követelményét és hátrányos megkülönböztetés tilalmát sérti.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő.

I. Előzmények

Az alperes a [REDACTED] Korlátolt Felelősségű Társasággal közjegyzői okiratba foglalt módon lízingszerződést kötött.

Felperes készfizető kezességet vállalt a [REDACTED] Kft. főkötelezett alperessel szemben fennálló követelése vonatkozásában. A [REDACTED] Kft. főkötelezett saját magával szemben csődeljárást kezdeményezett, amely során alperes hitelezői igénybejelentését a vagyonfelügyelő 132.428.303,- Ft összeg tekintetében biztosított vitatott, míg 43.748.138,- Ft tekintetében elismert biztosított kategóriában vette nyilvántartásba. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítélet a csődeljárás során elismertként nyilvántartásba vett 43.748.138,- Ft összeg esetén tett megállapításait felperes osztja, és arra felperes fellebbezése nem terjed ki, így ezen követelés tekintetében az ítéleti tényállás megismétlését mellőzi.

A főkötelezett csődeljárására az 1991. évi XLIX. törvény 2011. november 7. napján hatályos rendelkezései az irányadóak, tekintettel arra, hogy főkötelezett kérelmét ekkor terjesztette elő.

Alperes a vitatottként nyilvántartásba vett 132.428.303,- Ft összeg besorolás kapcsán kifogással élt, amelyet Budapest Környéki Törvényszék annak időelőtti jellegére tekintettel elutasította.

A főkötelezett és hitelező 2012. január 5. napján csődegyezséget kötött hitelezőivel, amely alapján a főkötelezett a biztosított hitelezők tőkekövetelésének 19%-át vállalta megfizetni, míg a hitelezők fennmaradó követelésükről lemondtak.

A főkötelezett csődeljárásában született csődegyezséget a Budapest Környéki Törvényszék első fokon jóváhagyta, a Fővárosi Ítéltábla másodfokú döntése a jóváhagyást megtagadta,

majd a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Kúria Gfv.X.30.127/2012/9. végzése a Budapest Környéki Törvényszék döntésével azonosan a csődegyezséget jóváhagyta.

Fővárosi Ítéltábla másodfokú döntése folytán a Kúria döntéséig főkötelezett [REDACTED] Kft. felszámolás alatt állt, amely időszak alatt alperes kezdeményezte a perben végrehajtási záradékok kiállítását, amely vitatottként nyilvántartásba vett 132.428.303,- Ft összegű követeléséből 27.426.175,- Ft összeget, 43.748.138,- Ft összegű elismert követeléséből 21.693.691,- Ft összeget érintett.

Felperes végrehajtás megszüntetése illetőleg korlátozása tárgyában peres eljárást kezdeményezett, a Ráckevei Járásbíróság 15.P.22.171/2014/3. számú ítéletében a végrehajtást 27.426.175,- Ft összegre korlátozta, amely a vitatottként nyilvántartásba vett követelés végrehajtással érintett részének felelt meg.

Felperes az elsőfokú ítélettel szemben a 27.426.175,- Ft összeg végrehajtására korlátozottan fellebbezéssel élt, a Budapest Környéki Törvényszék 5.Pf.20.531/2015/6. számú ítéletében az Ráckevei Járásbíróság ítéletét helyben hagyta.

Felperes a másodfokú ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztette elő, a Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

II. Az alkotmányjogi panasz befogadhatósága

Az Abtv. 27. § értelmében „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Az indítványozó a fent kifejtett kritériumoknak megfelel, hiszen az egyedi ügyben érintett személy, melyet a fent leírtak igazolnak.

Az ügyben a Kúria 2016. május 25. napján kelt Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítélete az ügy érdemében döntött és indítványozó részére egyéb jogorvoslati lehetőség nem biztosított.

Az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás, jogorvoslat a törvényesség érdekében vagy perújítás.

Az indítványozó 2016. július 21. napján vette kézhez az alkotmányjogi panasz indítvány alapján vizsgálandó bírói döntést, így indítványát az Abtv. 30.§-ban rögzített törvényes határidőn belül terjeszti a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

A csatolt mellékletben indítványozó hozzájárul adatai nyíltan kezeléséhez.

III. Hatályos jogszabályok

A Cstv. 19. § (1) bekezdése szerint a csődegyezés során megegyezés jön létre a hitelezők és az adós között, amely keretében az adós kötelezettségvállalása ellenében van lehetőség követelésük elengedésére:

Cstv. 19.§ (1), „Az egyezés keretében az adós megállapodik a hitelezőkkel az adósság rendezésének feltételeiről, így különösen megállapodhatnak az adósságra vonatkozó engedményekről és a fizetési könnyítésekről, egyes követelések elengedéséről vagy átvállalásáról, a követelések fejében az adós gazdálkodó szervezetben részesedés szerzéséről, a követelések megfizetéséért való kezességvállalásról és egyéb biztosítékokról, az adós reorganizációs és veszteségcsökkentő programjának elfogadásáról, továbbá mindarról, amit az adós fizetőképességének megőrzése vagy

helyreállítása érdekében szükségesnek tartanak, ideértve az egyezség végrehajtása ellenőrzésének módját is.”

A vitatott hitelezői igények azok peresítését követően hozott jogerős döntést követően a csődegyezségben foglaltak szerinti mértékben fizethetőek ki:

Cstv. 20.§ (2) „[...]A 12. § (5) bekezdés alapján a vitatott követelésekre (követelésrészekre) vonatkozóan képzett tartalék terhére a vitatott követelés jogosultjának akkor lehet kifizetést teljesíteni, ha a vitatott követelés jogosultja az adós ellen keresetet indított, és a bírósági eljárás jogerősen lezárult, amelyben a hitelező követelésének jogalapját és összegét a bíróság megállapította.”

Alperes követelés 132.428.303,- Ft összegben a vitatottként került nyilvántartásba vételre, amellyel szemben kifogással élt, amelyet Budapest Környéki Törvényszék annak időelőtti jellegére tekintettel érdemi vizsgálat nélkül utasította el. Tekintettel arra, hogy tartalékképzésre akkor kerülhetett volna sor, amennyiben alperes kifogása a Cstv. 12.§ (5) bekezdésének megfelelő eljárási rend szerint kerül előterjesztésre és a törvényszék tartalékképzést elrendelte. Jelen esetben alperes saját mulasztása folytán erre nem került sor.

Alperes annak ellenére, hogy az észrevétel előterjesztésének lehetősége és határideje tekintetében a vagyonfelügyelő egyértelműen tájékoztatta „*nem járt el a Cstv.12.§ (5) bekezdésében meghatározott eljárási rend szerint*” (Gfv.X.127/2012/9. sz. végzés) és így nem volt lehetősége az első fokon eljáró Budapest Környéki Törvényszéknek, hogy „*a kifogás tekintetében érdemi döntést hozzon*” (Gfv.X.127/2012/9. sz. végzés) és alperes ezt követően „*nem próbálta meg „kikényszeríteni” az észrevétel vagyonfelügyelő által történő elbírálását*” (Gfv.X.127/2012/9. sz. végzés), és ezen mulasztására hivatkozott annak alátámasztására, hogy a csődegyezség hatálya nem terjed ki rá.

Alperessel szemben további feltétel volt, hogy alperes igazolja, hogy követelése érvényesítése érdekében történt perindítást.

A Kúria Gfv. X.30.174/2012/7. számú határozata alapján:

„Ha a vagyonfelügyelő teszi vitatottá a követelést, akkor a hitelezőnek a vagyonfelügyelő által biztosított határidőn belül igazolnia kell, hogy jogának az érvényesítése iránt az eljárást megindította, és csak ekkor vehető az igénye nyilvántartásba a Cstv. 12.§ (2) bekezdés bb) pontjában. Ha a jogérvényesítést elmulasztja, a vagyonfelügyelőnek a hitelezői nyilvántartásból törölnie kell az igényt és vissza kell utalnia részére a nyilvántartásba vételi díjat. Egyik esetben sincs azonban szavazati joga a vitatott igényrel rendelkező hitelezőnek a vitatott igénye után.”

A jelen ügyben alkalmazandó Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint „Kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.”

A Ptk. 273. § (1) bekezdése szerint „A kezes kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt; érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben”.

A Ptk. 276. § (2) bekezdése szerint „A kezes felszabadul, amennyiben a jogosult lemond a követelést biztosító olyan jogról, amelynek alapján a kezes a reá átszálló követelésre kielégítést kaphatott volna, vagy amennyiben a követelés a jogosult hibájából egyébként behajthatatlanná vált.”

A kezes helytállást vállal kötelezettségért, de nem vállalja át a főadós kötelezettségét. Nem önálló adós, a vele szembeni követelés nem a saját, hanem a főkötelezett tartozása akkor is, ha a kezes (példának okáért a készfizető kezes) önállóan perelhető. (BH2006.60.)

A készfizető kezest nem illeti meg a sortartás kifogása, felelőssége nem mögöttes, azonban a Ptk. 273.§ (1) bekezdésének első fordulatából következően felelőssége - az egyszerű kezesével megegyezően - járulékos jellegű, míg a Ptk. 273.§ (1) bekezdése második fordulatának megfelelően a készfizető kezes is sikerrel hivatkozhat mindazokra a körülményekre, amelyek a főkötelezett elleni kereset elutasítására vezetnének (Kúria Pfv.I.21.408/2011/5.).

A BDT2011. 2587. alapján, amennyiben a csődeljárásban kötött egyezségben foglaltak ellenére valamely hitelező az egyezségben foglaltaktól eltérően kezdeményez végrehajtást, vagy kéri a korábban megindított végrehajtás folytatását, az adós végrehajtás korlátozása vagy megszüntetése iránti pert kezdeményezhet.

Feniték alapján felperes, mint készfizető kezes helyzete nem lehet terhesebb mint a főkötelezett [REDACTED] Kft.-é, és felperes egyúttal jogosult a [REDACTED] Kft. által érvényesíthető csődegyezség vonatkozásában fennálló kifogások, illetőleg hivatkozások alkalmazására.

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítéletében rögzítette, hogy alperes jogvesztése a végrehajtás kezdeményezését követően megszűnt.

IV. Kúria álláspontja

A Kúria jelen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítéletében azt az álláspontokat rögzítette:

A csődegyezség az alperesre nem terjedt ki, amelyből következően felperes alappal nem kérhette azt, hogy a bíróság a csődegyezségben meghatározott 19% mértékre korlátozza a végrehajtást.

A Kúria továbbá megállapította, hogy alperes követelésének megszűnését megelőzően érvényesítette igényét a felperessel, mint készfizető kezesrel szemben így annak későbbi megszűnése kezes kötelezettségét nem befolyásolja. A Kúria indoklásában egyértelműen megállapította azonban, hogy alperes a csődeljárás során mulasztott.

A Kúria döntésében azonban érdemben nem foglalkozott a felülvizsgálati kérelem azon elemével, amely szerint alperes saját felróható magatartásának eredménye, hogy a csődegyezség hatálya alól mentesült, azonban a Ptk. 4.§ (4) bekezdése alapján „Saját felróható magatartására előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat”.

A Kúria döntésében továbbá érdemben nem vizsgálta felperes eljárás során Ptk. 273.§ (1) bekezdésére történt hivatkozását, amely szerint kezesként minden kifogást jogosult érvényesíteni, ami főkötelezettet megilleti, ezzel szemben részletes kifejtést tartalmazott a sortartási kifogás tekintetében, amelyre felperes nem hivatkozott.

V. Egyenlő bánásmód, megkülönböztetés tilalma

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint „A törvény előtt mindenki egyenlő”.

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése szerint „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A Charta 21. cikk (1) bekezdése szerint „Tilos minden megkülönböztetés”. Azonosan tiltja a megkülönböztetést az Emberi Jogok Európai Egyezményének 14. cikke.

A Kúria sérelmezett döntése a csődeljárás hitelezőit megkülönbözteti, hiszen a hitelezők közösségén belül azok a hitelezők, akik felróható magatartásukkal a csődegyezség hatálya alól kiesnek teljes követelésüket érvényesíthetik a mellékkötelezettekkel szemben, míg azok akik a jogszabályoknak megfelelő eljárásrendet követik követelésüket csupán az egyezség szerinti mértékben érvényesíthetik.

Megkülönbözteti továbbá a sérelmezett jogértelmezés azon dologi kötelezetteket, akik a kötelelem főkötelezettjei és azokat, akik csupán mellékkötelezettek, méghozzá a mellékkötelezettek hátrányára pusztán főkötelezetti minőségük hiányára tekintettel.

További megkülönböztetést jelent továbbá, hogy a Kúria jogértelmezése különbséget tesz az A 61/1992. (XI.20.) AB határozat rögzíti, hogy az egyenlőség követelménye illetőleg a megkülönböztetés tilalma, illetőleg az egyenlőség követelménye nemcsak emberi, illetve alapvető állampolgári jogokra irányadó, hanem e tilalom kiterjed az egész jogrendszerre.

A 21/1990. (X.4.) AB határozatban kifejtettek szerint a megkülönböztetés akkor nem alkotmányellenes, ha „kellő súlyú indoka van”. Jelen ügyben indokot a Kúria nem fogalmazott meg.

Hátrányos a megkülönböztetés indítványozó mellékkötelezett minősége alapján is, hiszen az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet alapján hiába helyezte a Kúria Gfv.X.30.127/2012/9. számú végzése hatályon kívül a végrehajtási eljárás megindítását teljes összegben lehetővé tevő másodfokú végzést, az kizárólag a főkötelezetre tekintettel bírt joghatással a támadott ítélet értelmezésében.

Indítványozó álláspontja szerint Kúria döntése alapján a csődeljárásban mulasztó és ezáltal a csődegyezség hatálya alá nem tartozó hitelező a mellékkötelezettekkel szemben teljes 100% mértékű igényét érvényesítheti, hátrányosan különbözteti meg azon hitelezőket, akik nem követnek el mulasztást azonban csupán az egyezség szerinti 19% mértékben és így a csődegyezség hatálya alatt állnak, amely az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése sérelmét valósítja meg.

Indítványozó álláspontja szerint Kúria döntése hátrányosan különbözteti meg a mellékkötelezettet a főkötelezethez képest, hiszen a a Kúria Gfv.X.30.127/2012/9. számú végzése folytán helyreállt helyzetet kizárólag a főkötelezett esetében tekintette irányadónak, a kezest a kifogás érvényesítésének lehetőségétől elzárta.

VI. Tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog sérelme

Indítványozó utal rá, hogy az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével. Az Alkotmánybíróság átfogóan a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában foglalta össze a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogból fakadó követelményeket.

Ugyan az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]} azonban az „Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte gyakorlati szempontok [...] meghatározásának igénye is” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [29]}.

Az Alkotmánybíróság erre alapítottan IV/01565/2014 számú határozatában áttekintette az EJEK-nek az adott ügyben felmerült kérdéssel kapcsolatba hozható gyakorlatát:

„Az EJEK 6. cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az EJEK a bírói döntések tartalmával összefüggésben jellemzően azt hangsúlyozza, hogy valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami

egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét” [Taxquet kontra Belgium (926/05); 2010. november 16.].

„Az EJEB a bíróságok jogértelmezésével összefüggő ügyekben a jogértelmezés állított hibáját kizárólag akkor vizsgálja, hogy ha az a tisztességes eljárás más részjogosítványával {például: nyilvános tárgyaláshoz való jog [Ryabykh kontra Oroszország (52854/99), 2003. július 24.}, vagy a bíróságok kiszámítható, egységes értelmezésen alapuló joggyakorlatának hiányával [Beian kontra Románia (30658/05), 2007. december 6.] összefüggésben eredményezi a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét.”

„Ez utóbbi ügyben kifejtett állásponttal hasonlóságot mutat az Alkotmánybíróságnak az a gyakorlata, miszerint egy szabályozás felülírása, kitágítása a bíróságok részéről már nem jogértelmezési, hanem contra legem jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent, ami felveti a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét. „A jogállamiság elvéből, követelményéből az is következik, hogy a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Ellenkező esetben sérülne a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás.” {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}”

„A fentiekben kifejtetteket összegezve az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával.”

Indítványozó fentiekhez kapcsolódóan az Alaptörvény 28. cikke szerint „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik”.

Indítványozó alaptörvényben biztosított joga a tulajdonhoz, valamint a tisztességes eljáráshoz és egyenlő elbánáshoz való jog, amelyre Kúria eljárása során nem volt tekintettel.

A Kúria érdemben nem vizsgálta felperes azon hivatkozását, hogy alperes saját mulasztása folytán került ki a csődegyezség hatálya alól így a Ptk. 4.§ (4) bekezdése alapján saját felrható magatartására hivatkozott előnyök szerzése végett.

Hasonlóképpen a Kúria érdemben vizsgálta illetőleg nem indokolta, hogy a csődeljárás alanyát képező főkötelezett által érvényesíthető kifogásokat felperes Ptk. 273.§ (1) bekezdésében rögzített joga hiányában miért nem érvényesítheti, amely sérti indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

Sérti továbbá a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy a Kúria döntésében nem vette figyelembe, hogy végrehajtás megindításakor függő jogi helyzet állt fenn, hiszen a kérdéses időpontban a csődeljárás sikertelenül befejezettnek tűnt, azonban a felülvizsgálat során csődegyezség sikerrel fejeződött be. Indítványozó álláspontja szerint elfogadhatatlan és a tisztességes eljárás elvével összegegyeztetetlen, hogy a később hatályon kívül helyezett döntésekre tekintettel indított

végrehajtást nem befolyásolja, hogy az annak feltételül szolgáló jogi helyzet a Kúria döntése folytán megszűnt.

Indítványozó rögzíti továbbá, hogy azon megállapítás, mely szerint az alperesre nem terjed ki a csődegyezség hatálya azon alapul, hogy javára nem került sor tartalékképzésre. A tartalékképzés azonban hasonlóan a perindítás hiányára kizárólag alperesnek felróható okból maradt el, hiszen szabályszerű kifogás elterjesztése hiányában a törvényszék a tartalékképzésre kötelező végzést nem hozhatta meg. Indítványozónak a tartalékképzés megtörténteire semmilyen ráhatása nem volt, azonban annak valamennyi következményét és hátrányát kizárólag indítványozóra mint kezesre hárította a támadott ítélet.

A Kúria általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmával, hiszen bíróságok kiszámítható, egységes értelmezésen alapuló joggyakorlatának hiánya [Beian kontra Románia (30658/05), 2007. december 6.] folytán olyan jogi helyzetet teremtett jogértelmezésével, hiszen a kereset tárgyát képező lényegi elemet, saját felróható magatartásra hivatkozást, illetőleg főkötelezettet megillető kifogás érvényesíthetőségét, érdemben nem vizsgálta, annak elutasítására érdemi indoklást nem adott, hasonlóan a végrehajtási eljárás időpontjában fennálló jog helyzet későbbi Kúria döntése folytán történt megváltozása nem hatott ki a mellékkötelezett kötelezettségére, illetőleg a tartalékképzés hiánya tekintetében a Kúria nem vette figyelembe, hogy az indítványozónek nem volt felróható.

VII. Tulajdonhoz való jog sérelme

A tulajdonhoz való jog alapjogi jellegét vizsgálva a 481/B/1999. AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy az

„[...] nem a tényleges tulajdonszerzést, a tulajdonhoz jutás jogát, a tulajdon értékcsökkentéstől mentes és végleges megtartását garantálja, hanem az állam számára ír elő kétirányú kötelezettséget. Az állam egyfelől az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve – köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképessé teszi.” (ABH 2002, 998, 1002.)

Az Alkotmánybíróság 3009/2012. (VI. 21.) AB határozatában (Indokolás [50]–[51]) az alábbiakat rögzítette: „A tulajdonhoz való jog [...] alapvető jog. Az alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. [...] A tulajdon 'elvonása' alkotmányjogi értelemben nem feltétlenül a polgári jogi tulajdonjog elvesztése [...]. Az Alkotmány szerinti tulajdonvédelem köre tehát nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványaival, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni.” (ABH 1993, 373, 379–380.)

Indítványozó kezesi felelősségének terjedelme indítványozó álláspontja szerint nem vitásan a tulajdonjog körébe tartozik, hiszen indítványozó vagyont közvetlenül befolyásolja.

A Kúria általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban a tulajdonhoz való jog tartalmával, hiszen a V. ponttal összhangban, azt megismételve a bíróságok kiszámítható, egységes értelmezésen alapuló joggyakorlatának hiánya [Beian kontra Románia (30658/05), 2007. december 6.] folytán olyan jogi helyzetet teremtett

jogértelmezésével, amely a törvény rendelkezéseiből – ilyen tárgyú utalás hiányában, illetőleg törvény szövegének kifejezetten ellentétes nyelvtani értelmével szemben – olyan következtetést vont le, amely az indítványozó tulajdonhoz való jogának elvonására előre nem látható módon és időben adott lehetőséget.

Indítványozó kiemeli, hogy a Kúria jogértelmezése folytán mellékkötelezettként terheőbb helyzetbe került, mint a főkötelezett, valamint tulajdonhoz való joga sérült.

Budapest, 2016. szeptember 14.

Tisztelettel,

ügyvéd

Kovács István Attila indítványozó képviselőjében

Mellékletek:

- meghatalmazás
- hozzájáruló nyilatkozat

